

JAHEN JOSEF JANŠTA

Na Nový rok bývají lidé v kostele unavení, ospalí. Ale otec Jan k nim nepatří. V kázání nadšeně mluví o Panně Marii. „Je matkou Pána Ježíše a je také matkou nás, Božích dětí. Volá každého z nás – například Aničko, Eliško, Petře, Jakube – dnes začíná nový rok, je to čas nového začátku.“

Jedenáctiletý Štěpán tomu moc nerozumí, proto se po mši svatě kněze ptá: „Otcé, co je to nový začátek?“

„Štěpo,“ odpovídá mu kněz, „mluvil jsem s tvou maminkou. Chtěl jsi psa. Dostal jsi ho, ale nemáš na něj čas. Ale na mobil čas

máš. Nový začátek znamená, že začneš ode dneška nově, jinak. Ve svém volném čase odložíš mobil a půjdeš se psem na procházku.“

Je to tak, uznává Štěpán. Kolikrát Alan kňučí, že chce jít ven. Ale já mám rozehranou hru. Nevšímám si ho a vím, že s ním půjde Ela, mamka nebo tatka.

„Tak co, Štěpo, bude nový začátek?“ ptá se ho kněz a povzbuzuje ho svým úsměvem.

„Bude,“ odpovídá chlapec, který má kněze moc rád, „každý den s ním půjdu ven a mobil nechám doma.“

A dodržuje slovo. Když přijde z kostela, pohladí kňučícího Alana a jde s ním na dlouhou procházku. Vrací se domů až těsně před obědem.

Všichni ho chválí. A on jim odpoví: „Mám nový začátek.“

Sestra mu moc nevěří. Proto podotkne: „Jen aby ti to vydrželo!“

„To víš, že vydrží. Každý den s ním půjdu,“ zvolá hladový hoch a zhltně oběd s takovou chutí, že mu maminka dvakrát přidává.

Na druhý den je souboj s mobilem daleko těžší než na Nový rok. Nakonec se psem jde, ale brzy se vrací. Další den vyslyší sice Alanovo kňučení, ale jde s ním ven s mobilem. Třetí den je vše při starém, až kňučení Alana vyslyší Eliška.

V neděli se ho pan farář ptá: „Tak co nový začátek?“

„Začal jsem, ale brzy jsem skončil,“ odpovídá ministrant provinile.

„Chtěl jsi toho naráz moc. Pro začátek ber psa ven co druhý den. A pošli mi o tom zprávu.“

V pondělí svírá Štěpán mobil v ruce a pes marně kňučí. Ale tu se chlapec lekne. Co napíše panu faráři? Že se mi nechťelo a hrál jsem na mobilu hry? Tak to ne! Jdu a hned.

Kvůli panu faráři odkládá mobil i pozitivní a popozitivní. V neděli se pak raduje, že splnil své předsevzetí. Takto Štěpán s panem farářem nastartoval nový začátek. Po měsíci začal čas s mobilem zkracovat kvůli psovi každý den. A nový začátek se stal každodenní samozřejmostí.

Autor ilustrace: Jiří Vančura

Leckdy sní lidé o tom, jak se stát slavnými. Být třeba zpěvákem, jehož písničky se budou hrát v rádiu deset let, nebo hercem, který dostane Oscara, či spisovatelem, který vydá spoustu knih. Anebo sportovcem, co si jednou pověsí na krk zlatou olympijskou medaili. Nezatoužili jste někdy po tom?

Lékaři mu řekli, že buď s touto svou „šílenou pastorační“ přestane, nebo zemře. Jeden doktor mu dokonce pověděl natvrdo, že nemůže už dělat vůbec nic, že je pouhá troska. Do péče si ho vzaly obětavé řeholní sestry a zachránily ho. Ale on se cítil zbytečný a odepsaný. Skoro jako Ježíš na kříži – skoro jako on ve stejném věku.

A tak začal dělat to, co aspoň trochu mohl, aniž to někdy plánoval. Začal psát. Začal psát druhou kapitolu svého života, a to ještě podivuhodnější, než byla ta první.

A co vlastně psal? Zdánlivě nic moc. Byly to krátké úvahy a meditace,

jakoby pohledy do nitra, do srdcí lidí. Každou z nich přečtete za dvě, tři minuty. Čtenářům se ovšem natolik zalíbily, že je doslova hltali. Stále je kupovali, četli a žádali nové. Našli v nich odpovědi na své problémy, moudrost, humor i radost z víry. Našli v nich sami sebe. Knih, které napsal, bylo vytištěno asi deset milionů, některé byly vydány i padesátkrát, a byly přeloženy do desítek jazyků, včetně českého.

A přitom vyšly, dalo by se říci, jen tak mimochodem. Phil Bosmans se tak stal mimo jiné i jedním z nejvydávanějších spisovatelů, alespoň v západní Evropě. Zemřel v roce 2012 a ukázal, že třebaže se zdá, že člověk už moc nezmůže, ve skutečnosti dokáže hodně. Ukázal také to, jak velkou silou má slovo, pár řádek, které napíše. Zkuste to také, i když jste ještě mladí a celý život je před vámi.

otec Jiří Barhoň

PHILOVY CITÁTY

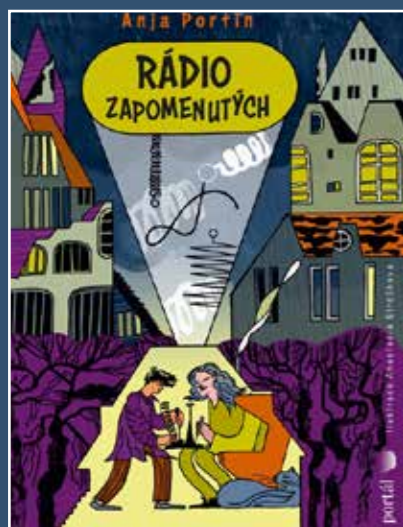
Podívej se do očí dítěte a uvidíš Boha.

Ke štěstí nevede žádný výtah. Musíte jít po schodech.

Usínání u televize je často nejlepším zhodnocením jejího programu.

KNIHY

Paulínky a Portál

RÁDIO ZAPOMENUTÝCH

Anja Portin

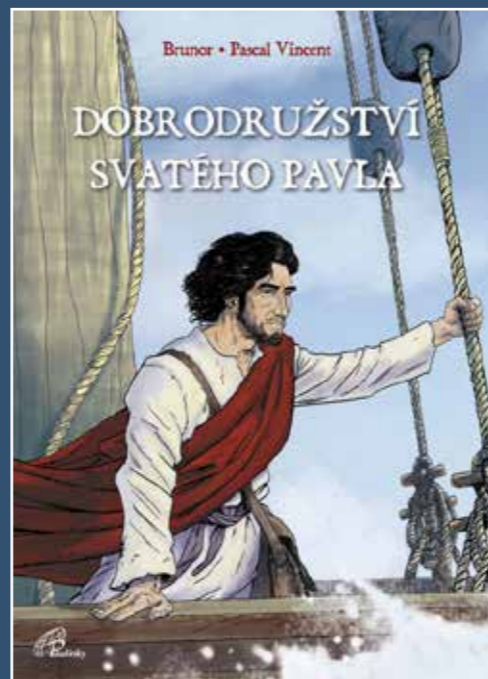
Alfréd žije sám. Na maminku si moc nepamatuje a táta je pořád někde na služební cestě. Připadá si zapomenutý, když tu mu jedné noci kdosi schránkou na dopisy vhodí do bytu teplé ponožky a svačinu. A nebyl by to Alfréd, aby rychle nevyzpátral, že tajemnou noční doručovatelkou je Amanda, u níž na půdě najde Alfréd později staré zapomenuté rádio. A také zjistí, že rozhodně

DOBRODRUŽSTVÍ SVATÉHO PAVLA

Brunor . Pascal Vincent

Vynikající komiks o dobrodružném životě apoštola Pavla je určen čtenářům staršího školního věku. Svatý Pavel je jednou z nejvýznamnějších postav křesťanství. Žil v době prvních apoštolů a jako pravověrný Žid tvrdě pronásledoval křesťany, dokud se mu cestou do Damašku nezjevil sám Ježíš. Pavel se obrátil a stal se jeho horlivým učedníkem a misionářem, proto mu dnes říkáme „apoštol národů“.

Paulínky

není zapomenutý sám. K tajemnému nočnímu vysílání pro všechny děti, na které nikdo nemyslí, už zbývá jen krok...

Vzrušující vyprávění o tom, co se stane, když se jednoho dne rozhodnete spát jinde než ve vlastní posteli.

V roce 2020 kniha získala prestižní cenu Finlandia pro děti a mládež a dočkala se i divadelního zpracování.

Portál